

ԾԱՂԻԿ ՀԱՐԱԹԸ ԵՐԿՈՒ ԱՆ-
ԳԱՄ ԿՐ ՏՐԱՄԱՐԱԿՈՒԼԻ ՉՈՐԵՔ-
ՀԱՐԹԻ ԵՆ ՀԱՐԱԹ ՕՐԵՐՆ : —
ՏԱՐԵԿԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ԳԻՆՆ Է 100 զՐՈՒՀ ԱՐԺԱԹ : —
ՎԵՅԱՄԱՆԿԱՅՆ 50 . — ԳԱՆԱՌԱՅ
ՀԱՄԱՐ 115 զՐՈՒՀ . — ՎԵՅԱՄԱՆ
ՍԵԱՅ 60 . — ԾԱՆՈՒՑՄԱՆ ԱՌՂԸ
5 զՐՈՒՀ :

ՈՐ ԵՆ Է ՆԱՄԱԿ ԿԱՄԳՐՈՒԹԻՆ
ԿԵՆՔ Է ՈՒՂԵԼ :

ԱՌ ԱՐԱՇՆԱՄԵՐ Ե ՏՅՈՐԵՆ
ԱՆՏՏՈՆ ՍԱՔԱՏԵԱՆ
ԷՍԿԻ ԶԱՊԹԻՅԵ ՃԱՄԱՏԵՐԻ
ՆՆԱՆ ԷՔ . ՊԵՐԱԿԵՐԵԱՆԻ ՏԱՊԱ-
ՐԱՆՆ :

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ յԱՆՃՆՈՒՄ
ԳՐՈՒԹԻՆՔ ԵՄ ՀԵՆ ՄՐՈՒԼԻՐ :

40 ՓԱՐԱ

ՀԱՆԴԵՍ

ՓԱՐԱ 40

Ա Ձ Գ Ա Յ Դ Ն Ե Ւ Զ Ա Ղ Ա Զ Ա Գ Ա Ն

Ք ՈՒ Վ Ե Ն Դ Ա Կ ՈՒ Թ Ի Ի Ն

ԱՂԳԱՅԻՆ ԱՆՍՈՒԹԻՆ (ՊԱՏՐԻԱՐԺ-ԿԱՆ ՓՈ-
ԽԱՆՈՐԴՈՒԹԻՆ) . — ԱՄՈՒՆԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐԸ —
(ՀԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՆ ՆԱԽՈՐԴ ԹՈՒՆ) . — ՎԵՐ-
ՉԻՆ ԼՈՒՐ . — ԶԵԼՈՅԵ . — ՆՈՐԱՎԻԿ (ԻՐԵՆՑ ԵՐ-
ՉԱՆԿՈՒԹԵԱՆ ԱՌԱՅԻՆ ԺԱՄԸ) . — ԱՌԱՅԻՆ ԱՆ-
ՍԱՐԱՆՆԵՐ (ԴՐԱԽՈՒՄԱՅԻ ԿԵՄԵԼԱՆՔՆԵՐԸ) . —
ԱՅԼ ԵՆ ԱՅԼԸ . — ԱՅԿԵԼՈՒԹԻՆ ՆԱԽՈՐԴ
ԹՈՒՆ . — ԴՐՉ ԷՅԼԵՆՃԵԼԵՐԻ . — ԺՈՂՈՎՐԴԱՅԻՆ
ԱՌՈՂՉԱՊԱՆՈՒԹԻՆ . — ՏՐԻԿԻՆ ԲԱՆԴԱԼՈՆ
ՎԻԱՊԱՍԱՆՈՒԹԻՆ . — ԾԱՆՈՒՑՄԱՆ ԸՆԴ :

ԱՂԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՊԱՏՐ. ՓՈԽԱՆՈՐԴԻ ՊԻԹԻՆ

ԱՂԳԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ՕՐԱԿԱՐԳԻՆ
ՄԵՋ Է ՊԱՏՐ, ՆՈՐ ՓՈԽԱՆՈՐԴԻ ՄԸ ԸՆՍՈ-
ՐՈՒԹԵԱՆ ԽՆԴԻՐԸ, ՈՐ ՎԵՐԱԲԵՐՄԱԴՐ
ՂԱՆԱՂԱՆ ԱՌԱՅԱՐԿՈՒԹԻՆՔ ԿԱՆ :

ՈՒՄԱՆՔ ԿՐ ԽՈՐՀԻՆ ԵՎԻՍԿՈՒՊՈՍ ՄԸ
ԿՈՅԻՆ ԵՍԻՍ ԱՂԱՅՈՒՆ, ՈՒՄԱՆՔ, ԸՍՏ Ա-
ԼԱՆԴՈՒԹԵԱՆ ՎԱՐԴԱՊԵՍՏ ՄԸ Ե ՈՒՄԱՆՔ
ԱՂ ՄԻՔԱՅԱՆԱՅ, Ե ԱՆՉՈՒՄԱՅ ԵՍԻՍ ՄԱՐ-
ԵՐ ԱՌԱՅԱՐԿՈՒԹԵԱՆՑ ԿԵՂԻՆԱԿՆԵՐՆ
ԻՐԵՆՑ ՈՒՐՈՅ ԱՆՍՈՒԹԻՆՆԵՐԸ ՈՒՆԻՆ :

ԵՎԻՍԿՈՒՊՈՍԻ ԱՌԱՅԱՐԿՈՒԹԻՆՔ
ՄԵՆՔ ԽՈՒՂ ԿԻՄԻ ԱՂԱՅՈՒՄԱՆՔ, ԵԹԵ
ԲԱԺՆՈՒԹԻՆ ԱՆԳԱԿԱՆ ԳՈՐԺԵՐԸ ՀԱՆ-
ՐԱՅԻՆ ԳՈՐԺԵՐԵ Ե ԱՌԱՅՈՒՑ ՀԱՄԱՐ
ՄԻՄԱՆԱԼՈՐ ԺՈՂՈՎ ԿԱՄ յԱՆՃՆԱԺՈՒ-
ՂՈՎ ՀԱՍՏԱՄԱՌԵՐ ԸՆԴ ՆԱԽԱԳԱՀՈՒ-
ԹԵԱԴՐ ՊԱՏՐ ՓՈԽԱՆՈՐԴԻՆ :

ԲԱՅԵ ԵԹԵ ՊԱՏՐ. ՓՈԽԱՆՈՐԴԻ ԱՂԱ-
ՅՈՒՆՔ ԿԻՄԻ ԸՍՏ, ԸՍՏ ԱՌԱՅՈՒՆ,
ԳԼԽԱՆՈՐԱՐԱՐ ՆԱԽԱԳԱՀԵԼ ԴԱՄԱՍ-
ՏԱՆԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴՈՅ՝ ՈՐ ԿՂԳԱՂԻ ԱՌՆ
Ե ԿՆՈՂ ՄԻՋԵԼ ԺԱԳԱԺ ԳԱՄԵՐՈՒ ՔՐՆ-
ՆՈՒԹԻՆՈՎ, ԻՐԱԼԱԽՈՒՆՈՒԹԵԱԴՐ ԿԱՐ-
ԳԱԴԵԼ ԳԼՆԴԻՐԸ Ե ՀԱՅԱԹԵՅՆԵԼ ԵՐԿՈՒ
ԿՈՂՄԵՐԸ, ԵՍԻՍԺԱՄ ՀԱՄ ԱՆԻՄԱՍՏ ԲԱՆ
ՄԸ ԿՐԸՍՏԱՅ ԽՈՐՀՐԴՈՅ ՆԱԽԱԳԱ-
ՀՈՒԹԵԱՆ ԱՂԱՅՈՒՆԻՆ ԿՈՅԻՆ ԵՎԻՍԿՈ-
ԱՊՈՍ ԿԱՄ ՎԱՐԴԱՊԵՍՏ ՄԸ — ՈՐՈՑ ՄԻՆ
ԿԱՄ ՄԻԼԱՐ — ԱՄՈՒՐԻ ԵՆ, Ե, ՀԵՄԵ-
ԼԱՐԱՐ . ԲՈՂՈՐՈՎԻՆ ԱՆԳԵՍՏ ԱՄՈՒՆԱ-
ԿԱՆ ԽՆԴՐՈՑ, ՍԱՆԱԼԱՆԴ ԿՐ ԱՄԱՏԱ-
ՀԻՆ ԱՅՆԱԿԻՆ ԽՆԴԻՐԸ, ՈՐՈՑ ՔՆՆՈՒ-
ԹԻՆՔ ԿԱՄԱՐԵԼ ԽՈՒ ՆԵՐԵԼԻ չԵ ԻՐԵՆՑ
ԱՆՉՈՒՄ ՀԱՄ ԼՈՒՐՉ ԱՂԱՅՈՒՆՆԵՐՈՎ :

ԽՈՒՂ ԱՅՆԱԿԻՆ ԱՂԱՅՈՒՆ ՄԸ ՈՐ ԼՐ-
ԺՈՐԴԵԱՂ Է ԸՆԴ ՓՈԽԱՆՈՐԴՈՒԹԵԱՆ,
ԽՈՒՄ ՎԱԼ ԿՐ ԵՍՐՄԱՐԻ ՔԱՀԱՆԱՅԻ, ՈՐ
ԻՐԸ ԱՄՈՒՍԱՅԵԼ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԱՆ-
ԳԵՍՏ ԷՄ ԱՄՈՒՆԱԿԱՆ ԽՆԴՐՈՑ :

ԱՂԳԱՅԻՆ ՄԱՐԵԳՐՈՒԹԵԱՆ ՄԵՋ Օ-
ՐԻՆԱԿՆԵՐ ԱՂ ԱՐԴԵՆ ԿԱՆ :

ՆԱԵԼ, ԻՆՉՈՒ ՀՔԱՇԱԼԵՐՈՒԼ Ե ՀՔԱՐԺ-
ՐԱՆԱՅ ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԹԻՆՔ, ՔԱՆԻ ՈՐ ՍԱ-
— ՔԱՀԱՆԱՆ — ԿՐ ԽՈՍՏՈՎԱՆՑՆԵ, ԿԱ-
ԱԵԼՈՒ Ե ՔԱԿԵԼՈՒ ԽՆԽԱՆՈՒԹԻՆ ՈՒՆԻ,
ԺՈՂՈՎՐԴԻ ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ՀԱՅՐ Ե ԽՐԱ-
ՄԱՄՈՒ Ե ԹԵՂԵՐԻՍՏՈՍ ԿՐ ԱՄԱՏԱ-
ՐԱԳԵՆ :

ՄԵՐ ԱՂԳԱՅԻՆ-ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԱՄԱՏ-
ԱՌՈՒԹԵԱՆ ՄԵՋ ԿՐ ԿԱՐԴԱՆՔ ԹԵ ՔԱ-
ՀԱՆԱՅ — ՈՐԱՅԵՍ Ե ԱՂԱՐԱՐՀԱԿԱՆՔ —

ԱԹՈՒՆ ՈՒ ՀԱՅՆ ՈՒՆԵՑԵՐ ԵՆ ՄԻՂՈՒ Ե-
ԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՆԵՐՈՒ ՄԵՋ, ԻՆՉԱՅԵՍ
ՈՐ ՈՒՆԻՆ ՆԱԵԼ ԱՅՈՐ ԿՐՈՆԱԿԱՆ ՈՒ
ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐ ԺՈՂՈՎՆԵ-
ՐՈՒ ՄԵՋ Ե ԱՅՐ ԲԱՆ ՀԱՄ ՆԱՄԱՏԱԿԱ
ԵՍՐՄԱՐ Է ՈՂՈՅՆ Ե ՍԿՂԲԱՆՑՐ ՀԱՅԱՍ-
ՏԱՆՆԱՅԵ ԵԿԵՂԵՑՈՅ, ՈՐՈՅ ԿԱՌԱՎԱ-
ՐՈՒԹԻՆՔ ՍԱՀՄԱՆԱԳՐԱԿԱՆ Է :

ԱՐԴ, ՔԱՆԻ ՈՐ ՄԵՐ ԵԿԵՂԵՑԻՆ
ՀԻՄՆԵՐ ԳՔԱՀԱՆԱՅՆ, ՔԱՆԻ ՈՐ ՍԱ ԵՆԱ
ԱՂԱՅՈՒՆՆԱՅ Է ՆՈՅՆ ԵԿԵՂԵՑՈՅ, ԲԱ-
ՐՈՅԱԿԱՆ ՀԱՅՐ Է ԺՈՂՈՎՐԴԵԱՆ Ե
ՔԱՆԻ ՈՐ ԳԻՐԻՍՏՈՍ ԿՐ ԱՄԱՏԱՐԱԳԵՆ,
ՈՒՐԵՄՆ ՈՐԱԿԻՍՐ ԱՐԳԵԼԻՅ ԱՄԱՏԱՌ ԿԱՅ
ՈՐ ՀԿԱՐԵՆԱՅ ՓՈԽԱՆՈՐԴԵԼ ԳՊԱՏՐԻԱՐ-
ՔՐՆ ԱՅՆԱԿԻՆ ԱՂԱՅՈՒՆՆԵՐՈՒ ՄԵՋ, ՈՐ
ՊԱՏՐ. ՓՈԽԱՆՈՐԴԻ ԿՐ ՎԵՐԱԲԵՐԻՆ :

ԻՐԵՐԸ չՔԱՄԵՆՔ ՆԱԽԱՊԱՂԱՐ-
ՄԱՄԸ, ԱՂ ՔՆՆԵՆՔ ԲՈՂՈՐՈՎԻՆ ԱՂԱ-
ԱՐԵԱԴՐ Ե ԱՌԱՆՑ ԿԱՆԱԿԱՂ ՈՂՈՅ :

ԱՅԱՅԵՍ, ԿԱՐՈՂ ԵՆՔ ԸՍԵԼ ԹԵ
ՊԱՏՐ. ՓՈԽԱՆՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ԱՂԱՅՈՒՆՔ
ՔԱՀԱՆԱՅԻ յԱՆՃՆՈՒԼՈՐ ՄԵՐ ԳԵՐ . Ե
ԱՐԺ. ԵՎԻՍԿՈՒՊՈՍԱՅ ՈՒ ՎԱՐԴԱՊԵՍՏԱՅ
ԱՐԺԱՆԱՊԱՄՈՒՆՈՒԹԻՆՔ ՎԻՐԱԼՈՐՈՂ
ԱՄԱՐԱԳԱՅ ՄԸ չԵ ԲՆԱԼ, ՎԱՍՆ ԳԻ ՍՈՔԱ
ԳՈՐԺԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ԲԱԳՈՒՄ ԱՍԱՊԱՐԵՂ-
ՆԵՐ ՈՒՆԻՆ : յՈՐԱՍ ԿՐՆԱՆ ՎԻԱՅԻՂ, ԲԱ-
ԼԱԿԱՆՔ ԵՈՐ ԱՐԺԱՆԱՐՈՒԹԻՆՔ, Ե-
ԿԵՂԵՑՈՅ Ե ԱՂԳԻՆ ԺԱՌԱՅԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ
ԱՂԱՅՈՒՄ, ԵՌԱՆԴ, ՀԱՄՈՒԹԻՆՔ, ՃԱՐ-
ՄԱՐՈՒԹԻՆՔ Ե ԿՈՐՈՎ ՈՒՆԵՆԱՆ Ե ՍԻ-
ՐԱՅՈՒԹԱՐ ԳԱՆՈՒՆ ԱՄԱՏԱՆԱՆԵՐՈՒ
ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՀԱՅՆԻՆ, ՈՐ ԱՄՈՒՆՈՒՅ
ՀԱՅՆՆ Է :

ԱՄՈՒՍՆԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐՔ (1)

(Նախորդ Խոսք)

Բացայայտ է թէ այդ պարտաւորութիւնը ոկիղբէն հետէ կային և կան, բայց դրամոթիտի սովորութիւնը մեր մէջ նոր բան մ'է, որ դեռ մուտ չգտած՝ մեր հայրեր ու նախնիք դրամական միջոցներ բնաւ խնդիր չէին ընել, որովհետեւ նորա թէպէտ նոր գաղափարաց անծանօթ՝ սակայն քաջ գիտէին թէ նոյն պարտաւորութեանց կատարումը իրենց—այդ մարդոց—կը վերաբերի, որոց բաժինն է տունէ դուրս քրտամբ երեսաց աշխատիլ:

Միթէ նաեւ մեր հայրեր և նախնիք չէին որ առանց դրամոթիտի ամուսնանալով ընտանիք կազմած, նոցա և իւրեանց զաւակաց նիւթական ու ֆիզիկական բարեկեցութիւնն և դաստիարակութեան միջոցաւ ալ իմացական և բարոյական բարեկեցութիւնն հոգայու գովելի ջանքեր ու աշխատութիւն նուիրած և մեր սերունդը պատրաստած են:

Անոնք որ կը տարակուսին մեր յայտնած այս ճշմարտութեան վրայ, կարող են քննել ու համոզուիլ թէ՛ մեր հայրեր և նախնիք առանց դրամոթիտի ամուսնութիւն կատարելով հանգերձ՝ բնաւ թերացած չեն իւրեանց պարտաւորութեանց մէջ, մանաւանդ թէ անոնք էին որ կրթութեան պէտքը զգացած և անոր տարածման համար այնքան մեծամեծ ու գնահատելի ջանքեր, աշխատութիւն և զոհողութիւն նուիրած են, այնպէս որ, կրնանք ըսել թէ մեր տգէտ հաշակուած հայրերու և նախնեաց օրսով—աստի իբր 50-60 տարի առաջ—հիմակուելնէ շատ աւելի բարեկարգ վարժարաններ կային և խնամեալ կրթութեան

(1) Նախորդ թուով հրատարակեալ յօդուածի վերջին պարբերութիւնը որ է «մենք ալ կը հարցնենք, այդ պարտաւորութիւնը նոր երեսան եկած են արդեօք, որքա՞ն դրամական միջոցաց հայկայթման խնդիր ծագի, թէ միշտ կային», պէտք է կարգաւ «մենք ալ կը հարցնենք թէ, այդ պարտաւորութիւնը նոր երեսան եկած են արդեօք, որքա՞ն Զի դրամական միջոցաց հայկայթման խնդիր ծագի, թէ միշտ կային»:

Պէտք է յարենք թէ նոյն վրիպակ տը պազրական սխալ է:

համար լուրջ ջանքեր տեղի կունենան յին:

Իբր օրինակ կ'ըսենք թէ՛ Խաղիւղի, Բերայի, Ղալաթիոյ, Օրթաքէօյի, Իւսկիւտար Ս. Խաչի և Ս. Կարապետի, Պալատու, Գում-գափուի Մայր եկեղեցւոյ և Սամաթիոյ թաղային վարժարանք ընդհանրապէս ծնողաց նիւթական ու բարոյական օժանդակութեամբը ճշմարիտ լաւաջողութեան խիստ փայլուն շրջաններ ունեցած են:

Ի հնունդ, ասկէ քիչ ժամանակ առաջ, և թերեւս այժմ իսկ, երիտասարդ մը երբ փափագէր ամուսնանալու, ծնողք՝ կամ ազգականք կ'ըսէին՝ «տղաս, ֆէլաջ լեցուցե՛ր ես»:

Նոյն ատեններ առաժի կարգ անցած այս խօսքի նշանակութիւնը կարծեսք բնաւ մեկնութիւն չվերցնելով, վասն զի հարցնել կուզէին թէ՛ տղաս, կարո՞ղ ես ընտանիք և զաւակներ խնամել, պահպանել և նոցա բարեկեցութեան միջոցներն հայթայթել:

Բայց քննենք տակաւին իշխալ յօդուածի շարունակութիւնը և ապա քննենք ու բացատրենք դրամոթիտի մեր մէջ մուտ գտնելուն իսկական պատճառները, որ նոյն յօդուածի յարգոյ հեղինակին նշանակած պատճառներէ բոլորովին տարբեր բաներ են:

(Գալ անգամ)

Վերջին Լուր

Ծաղիկ մամուլը դրուած պահուն իմացանք թէ Խառն ժողովը իւր երէկուան նստին մէջ Պատր. Փոխանորդ ընտրել է զԳեր, Ասլանեան Տ. Ներսէս Մ. վարդապետ:

Ն. Գերապատուութիւնարժանաւոր, հմուտ, պարկեշտ և ծանրաբարոյ եկեղեցական մ'է, և Ազգն ինչ պաշտօնի որ կոչած է զինքը՝ առանց ընդգիմութեան գացած և օգտակարապէս ծառայած է ամենուրեք:

ԶԵԿՈՅՑ

Նկատելով որ Ծաղիկի ստացած նոր ուղղութենէն հետէ շատ թիւեր սպառած են, որոցմէ Խմբագրատան մէջ չեն գտնուիր և երբեմն հարկս

կըլլայ որ գաւառներէ ուղղեալ յանձնարարութիւնները կատարելու համար կ'ստիպուինք դուրսէն գնել, ուստի որոշեցինք շաբաթ մ'անցած թիւերն 2, երկու շաբաթ անցած թիւերն 3, երեք շաբաթ անցած թիւերն 5 զուրուշի վաճառել:

Իսկ մէկ ամիս անցած թիւերու համար 10ը, և աւելի շատ ժամանակ անցած թիւերու համար 20 զըջ գին պիտի պահանջուի:

Անոնք որ դժկամասին սոյն կարգադրութենէ, պարտին խնամով պահել իրենց թերթերը և այլոց շտալ լընթերցումն:

ՆՈՐԱՎԵՊ

Իրենց Երջանկաւորն Խաղիւղ Ժամը

Կոմս տ'Էկլըվիլ նոյն օրը զբօսարանը ճաշած էր. իւր ապարանը վերադարձած պահուն որ վարէն փողոցին մէջ կը գտնուէր, բնակարանէն հեռացած ըլլալուն վրայ կը ցաւէր որովհետեւ չափազանց ձանձրացած էր. համակրելի դէմք մը տեսած չէր անդ և ճաշէն վերջ, իմարաբար քսան և հինգ լուի կորուսած էր, ինքիմէ դժգոհ էր, տխուր, յուսաբեկ այն առաջին մշուշներուն ազդեցութեան ներքեւ որք համայն Փարիզ մեկամաղձութեան քօղով մը կը պատեն:

Իրեն համար սովորութիւն ըրած էր ամուսնանալէն ի վեր իւր տան մէջ նախաճաշ ընել և ցերեկուան ճաշ դուռնուրեք. ո՛չ թէ՛ իւր կինը չը սիրելուն համար, այլ ազնուականաց նըման ձեւակերպութեան մը մէջ գրտնուելու համար լոկ:

Եւ երբ իւր Տրիօն հօրաքոյրն իրեն ներկայացուցած էր իւր փոքրիկ պաշտպանեալն որ այսօր կոմսուհի տ'Էկլըվիլ եղած է, կարծած էր ինք թէ՛ այդ երկու որբերն, երկուքն եւս հարուստ երկուքն ալ նշանաւոր, սիրուն ընտանիք մը պիտի կազմէին, տարփացուաց ընտանիք մը:

Առանձին տեսակցութենէն, Տիկին Տրիօնն կրցած էր հաւատալ թէ՛ իւր երազը օր մը պիտի իրականանար. խօսեցեալք խանդավառ զգացմամբք համակեալ էին: Եւ իրենց հարսան-

զարգարեց ու իւղոտեց, պահեստի հանդերձներն հագաւ, պկնոցը քթին անցուց, պաստօնը ձեռքն առաւ, հայելիին նայեցաւ, շատ հաւնեցաւ ինքն իրեն, գրպանը դրաւ իր բարձր հանճարին արդիւնքն եղող բանաստեղծութիւնը և սիգաճեմ քալուածով մը ճանբայ ելաւ Ամբակում աղային տունը երթալու համար:

Ինչե՛ր չէր մտածեր ճանբան գացած ատենը. ինչ մեծ ու փայլուն երազներ կը տեսներ. ո՛հ, կ'ըսէր, անգամ մը որ տեսնէ նազելաշուք տիկինը մեծապատիւ Ամբակում աղային իմ այս անմահ բանաստեղծութիւնս, շատ պիտի հիանայ, սքանչանայ, զիս պիտի շնորհաւորէ, ձեռքս թոթուէ, ծափահարէ, դրուատէ, անհուն և անհամար գովեստ ու մեծարանքներ պիտի ընծայէ և ամենայն իրաւամբ զիս Պօղոսի Թղթոց մեկնութիւնը դրող երանելւոյն պէս մինչեւ եօթներորդ երկինքները պիտի բարձրացնէ:

Ինչ արժանաւոր վարձատրութիւն բանաստեղծի մը համար՝ որ իւր շախատութիւնը կը գնահատուի յարգ ու արժանիք ճանչցող անձերէ և թէ մանաւանդ գեղեցիկ սեռէն:

Շիտակը. թէ մեծապատիւ Ամբակում էֆէնտին և թէ իւր ազնուափայլ տիկինը շատ կիրթ ճաշակ ունին, բանէ կը հասկնան և գնահատող են:

Ո՛հ, արդեօք ինչ մեծ ու փառաւոր ընդունելութիւն և խորին մեծարանքներ պիտի ընեն ինձ. մեծապատիւ Ամբակում էֆէնտին դեռ գործը չտեսած՝ տնտէն գոհունակութիւն զգաց և հազարումէկ շնորհակալութիւն յայտնեց. շատ ազնիւ մարդ է, արդեօք իւր ազնուաշուք տիկինն ինչէր պիտի չընէ:

Պ. Սիոսի երեւակայութիւնը լըցուած ու պաշարուած էր այսպիսի մեծածախնութիւններով և գտնելիք ամենափառաւոր ընդունելութենէն յղիացած՝ գրեթէ փրէի մը պէս կը ցատկէր ճանբան և հասաւ մեծապատիւ Ամբակում էֆէնտին տունը. ուր մենք ալ պիտի հասնինք յառաջիկայ չորեքշաբթի օր:

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼՔ

Երեւելի Գաղիացի քարոզիչ մը, որ մը եկեղեցւոյ մէջ կանանց պատուը վրայ խօսելէ վերջ կ'ըսէ. «Ահա՛, կը տեսնեմ ձեր մէջէն կին մը որ իւր էրկանը անհնազանդ կը գտնուի, և ձեզ պիտի ցցունեմ զնա, ապա գիրքը գլխուն նետելով»: Որչափ կին կար ամենքն ալ գլուխին վար ծռեցին.

Նոր ամուսնացեալ մարդ մը, գիշերուան ճիւղ Գլուխէն գինով տուն դառնալով. հովանոցը կը բանայ և այնպէս ննջասենեակը կը մտնէ. կինը երբ կը տեսնէ զնա՝ կը գոչէ. «Ինչ կընես, մարդ, խեղդ ես». — «Ոչ», կը պատասխանէ սա, «բայց գիտէի թէ փոթորիկ պիտի ելար, անոր համար նախապէս պատրաստութիւն տեսայ»:

Գառաւոր մը ձեռքը գտնուած քանակի մը ծայրովը բանտարկեալը ցցուցնելով կ'ըսէ. «Այս գաւազանիս ծայրը սրիկայ մ'կեցած է»: «Ո՛ր ծայրը՝ Տէր», կը պատասխանէ չարագործը:

Բանջարավաճառ մը փողոցին մէջ անխնայ կերպով իւր էջը կը ծեծէր. վասն զի յամառ կերպիւ մը չէր ուզեր քայել. պատուհանի մը առջեւ նստող կին մը, որ կը դիտէր այս տեսարանը, համբերութիւնը հատնելով կը պօռայ. «Իրիճ չունի՛ս, մարդ»: Մարդը իւր բարկութեան միջոցին կը պատասխանէ «միայն շողգամ մնաց, ուրիշ բան չը կայ»:

«Սիրելի պարոնս», կ'ըսէ օր մը պարտական մը իւր պարտատիրոջ. «իմ պարտքս ժամանակաւ պիտի հատուցանեմ, և որովհետեւ ժամանակը դրամ է, ուրեմն որչափ ժամանակ ըսպասես, այնչափ աւելի ապահով կերպով տոնելիքդ պիտի ստանաս»:

Ինչ կարող է ընել պղտի գժտութիւն մը:

Հեղինակ մը կը գրէ թէ աշխարհիս ճակատագիրը երբեմն շատ անընչան գէպերէ կախումն ունի. Շառլը Պօնաբառթի և իւր կնոջ Լէթիթիայի մէջտեղ փոքրիկ գժտութիւն մը կարող էր ջնջել ամուսնութիւն մը որ ծնունդ

տուաւ Նաբօլէօն Պօնաբառթի և Վաթէնիոյ ճակատամարտին: Եւ ճիշդ է այս. ենթադրենք թէ պղտի գժտութիւն մը տեղի ունենար Ադամ ու Եւայի մէջտեղ, ինչ պիտի ըլլար այն ատե՛ն . . .

«Շատ կը փափաքէի որ Եւային տեղ դուն ըլլայիր» ըսաւ տղայ մը իւր մօրաքրոջ՝ որ նշանաւոր էր իւր շատակերութեամբ:

«Ինչո՞ւ համար», հարցուց այս վերջինը:

— «Վասն զի, փոխանակ Ադամին բաժին հանելու, ամբողջը դուն պիտի սւտէիր»:

Վաճառական մը իւր մէկ ընտանեկան պաշտօնեայն ծաղրելով «կովի կը նմանիս» կ'ըսէր. պաշտօնեայն որ շատ տեղ գործակատարի պաշտօն վարած էր, պատասխանեց. «Տէ՛ր, ինչի նմանիլս չեմ գիտեր, միայն սա դիտեմ թէ շատ առիթներու մէջ զձեզ ներկայացնելու պատիւն ունեցած եմ»:

Երեւելի փիլիսոփայի մը հարցուցին թէ գեղեցիկ կնոջ մը սահմանն ինչ է, փիլիսոփայն պատասխանեց՝

— Գեղեցիկ կին մը մարդուս աչքին արքայութիւնն է, իսկ հոգւոյն դժոխքը:

Ազգային ժողովոյ անդամներէն մին իւր մէկ պաշտօնակցին ըսաւ օր մը ժողովին մէջ բնաւ բերան բանալիչ չտեսայ. «կը ներէս էֆէնտին», պատասխանեց միւսը. «քու ատենախօսութիւններդ յաճախ յօրանջել տուին ինձ»:

Օր մը խոտովանանքի մէջ քահանան կը հարցնէ «փառամալ չե՞ս մի դու»:

— «Չէ, ես այդչափ պատիւ չունիմ»:

«Որկրամո՞ղ»:

— «Ատոր ինչ ըլլալն անգամ չեմ գիտեր»:

Ուրեմն կնամոլ ես»:

— «Բնաւ երբէք»:

«Մարդ Աստուծոյ», ըսաւ սիրտը նեղանալով «հաղա ինչ ես»:

«Հացագործ» պատասխանեց, «եթէ չես հաւատար» վրաս գլուխս տես, բոլոր ալիւր է»:

ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ

(Նախորդ հոսիս)

—Հիմակ ավագըմ օլաուգճա պիտի պօռամ ըսաւ թէպէր ոտք ելնելովք քա պօռամ պիտի, իրաւ օր պօռամ պիտի:

—Խենդ ես, քա թէպէր, տուռ տրացին վրա՞ս պիտի պերես, սապըւլը եղիր քիչ մը, մեղայ . . չօճու՞ի էս:

—Քա նա՞սըլ սապըւլը ըլլամ, ան պէսպէօլիւք կնիկը, եէթմիշ տարու խըռֆած կնիկը կըլօխը շաբխա պիտի անէ տէյի իմին ճահիլիս կօրծը ասանկ ե՞տ մնայ . . :

—Ինչո՞ւ պօշտեղը կը պատուաւիս կօր, թէպէր, մտիկ չընե՞ս. էրէկուտն օրիկս օհարսակ տէմ էլայ կացի, տուռը զարկի, պացուեցաւ .

—Պացուեցա՞ւ ըսիր, էյ չօք չիւքիր:

—Անդիէն աստիէն խօսք խօրաթա ըսելն իքէն պիչիմով մը լախըրտըն պացի. չերկնցնեմ, կէնճը չէ չըսաւ ամա . . :

—Ամա՛ ինչ . . չըսես քա:

—Աճէլէդ ինչ է, կեցիր օր ըսեմ. թրախօմա կուզէ կօր եղեր մանչը երեք հարիւր կառսուն նոհուտ քրակ, հասկցա՞ր հիմայ:

—Իշտէ ատիկայ չեղաւ:

—Եղաւը չեղաւը չիտեմ, էյէր ատ խըտար փարան համբելու կարողութիւն ունի՞. նէ, ինծի խապար տուր օր, ես ալ երթամ մանչուն թարաֆը ճուղապ տամ:

—Ես հապա մեծաւորը թրախօման եսալա է ըրեր ըսին նէ . . ժամերը կոնգակ կարգացուեր է ըսին նէ:

—Քա ճանըմ մարիկ, կեցեր ինծի ինչե՛ր կըսես, հիչ արնթըլին առաջքը կառնուի՞. հազար եսալա ընեն նէ տուողը կէնէ կուտայ:

—Էյ հա ատիկայ իրաւ է, կեցիր օր ըսեմ, մեր էտեւի սօխախը խլավուզ կնիկ մը կայ քի մենծ տուներ կը մըտնայ կելլայ, անցածներս օր մը արծիկանս վարպետին տունը կացի աս ալ հոն էր՝ թրախօմայի վրայ լախրտը պացուեցաւ նէ, չատէթ պիտի ըլլայ իրարո՞ւ կաղտուկ թրախօմա պիտի տան առնեն՝ ըսաւ:

—Զի հասնին տալու ըսաւ Արուս

խահուէ մ՛այ հրամցնելով թէպէրին:

—Ես քեզի պան մը ըսեմ, Արուս, գոչեց թէպէր, ես վախթին իմ էրկանս բարա չեմ տուեր օր, հիմայ ելլամ արնիկանս համար փարա համբեմ, քա մեղայ . . արթ բազարէն ծի՞ն ծախու կառնեն կօր, չե՞ն ամչնար աճապա հիմըկու տելիխանլըները հէմ արծիկ հէմ փարա, ո՞ւր լսուած է ասանկ պան: հայտէ ճէհէզը ինչ է նէ ընեմ. փարա՞ս ալ ինչ է, տալը խօլայ է նէ թող իրենք ալ տան մեր զաւկներուն. կնկանը փարան պաղնիքիթօխմախ ըլլալը աճապա չե՞ն կիտեր, չօք չէյիմ շատ պան: Հիմաճուկ տա ըսած իբէքճիդ, իշտէ օրը 5-6 զրուշ վաստըկող մարդ մը, իրեք հարուր կառսուն զուրուշը մէկ տեղ մը պէրած ունի՞ օր ելեր է աղջիկ զաւկէ մը ատ խըտար փարա կուզէ կօր. վայնի վրանին, փարայով կը կարգուին ամա, սօղրամ ան առած փարանուն տասը կսան խաթը կը խարճեն:

—Եիսակ է ամա կրնաս նէ հասկցուր. էյ հիմակ ինչ ճուղապ պիտի ասա. հա՛ եօխսա չէ՛, կէնճը ինծմէ ճուղապի կը պէքէյէ 340 զըշ թըրախուճա կրնա՞ս կօր տար:

—Իրեք հարիւր կառսուն զըշ չէ՛ քի իրեք հարուր քառսուն ստակ պիլէ չեմ համբեր. իշտէ աս աղէկ մը կիտցած էզիր, կուզէնէ առնէ, կուզէնէ չառնէ, խուռուլը տուն տեղ, ճերը ճէհէզը տիւզկիւն, խուսուրսըզ զաւակ, խաթ մըն ալ փարա, ըլլալիք պան չէ:

—Կերթամ մէյմը կըսեմ, նայինք ինչ ճուղապ առնեմ նէ՛. քեզի կըսեմ, տուն ես չորեքշաբթի ես շաբաթ մէյմը էկուր:

—Կալը կուգամ. ամա իշտէ ասանկ մնաս պարով:

—Երթաս պարով. հոգ մի ըներ. ան չըլլայ նէ պաշխասին խըթլըխը չիկայ՝ ես:

Գ. Փ.

ԳՐԾ ԷՅԼԵՆՃԷԼԵՐԻ

(269 Նօմբրօտան պաղըյէ)

—Մատմազէլ Գաթին, Վիզալի:

—Աֆէ տէրսին միւսիւ, պէն միւսիւ Կրէկուաւ իլէ վիզալիյիմ. զաթէն իւք

աքշամտան տա բանտէվուժըզ վար:

—Պագսանա, Մարի, էյէր պու սէֆէրտէ պէնի վիզալի գապուլէթմէզսէն սուարէնիզի հարամ էտերիմ, պիլմիշ օլ:

—Այքըւլ սոյ սըքըլընօրուժ. Գարլօ. պու նէ՛ զիֆթ սաքըզըմըշըն սէն, հաթըրընը գրաճաղըմ:

—Պաշըմըտա գըրսան սէնին իլէ մութլաքա պիր բօլքա օյնաեաճաղըմ վէսսէլամ:

—Տուրուն, պու պէօյլէ օլմազ. ա՛ եաք օյունու տիւիթէ էտէն քիմ իսէ, տամալարը օ ալըրսըն:

—Աֆէրիմ ճուզէ, պաղը եէրտէ բէք նօգթալը լագըրտը էտէրսին:

Պու միւքեայէմէյէրին ճէրէյանը էսնասընտա, ալագ օյունու տիրէքթօրու միւսիւ Պաթիսթ օյնաեանլարըն էսամէսինի վէ վիզալի վէ անկաթէլէրի իւք աքշամտան հազըրլամըշ օլտուղընտան պաշլատը պիրէր պիրէր օգուճաեա:

Կէլ իլէրի, ճէպի տէլիք միւսիւ Բօլ, Վիրթին իլէ կէճէ կիւնտիւզ մէսուտ օլ:

Ձէվզէքլէրին խիւլասասը ա՛խ Վէնսան, Պիրիճիյին էօլիւր էկէր սէն օլմազսան:

Ես՝ Ձիրըշըգտը Սալլաբաթի էթիէն, նէլէր էթտին Գաթիինէ նէլէ՛ր սէն:

Կէլ պագալըմնանէլէնմէ, պօն սուառ, Բիմէ՛ սաթարն Աննէթանը Կուէկուառ:

Ճառիս Բասքալ, շանըն կիթսին ճիհանէ,

Ուսկուկ կիպի եարին վարսա տահա:

Էյ իւլիֆէր պալըք պէյնի Մանասըմ: Տէմէ՛ սագըն վէրօնունա էլմասըմ:

Պօռու Ժօզէֆ պուզ տէրեասը տօնտուրմա,

Մաննիկինէ էյվալլահ էթ տարըլթմա:

Ապուղընթ Ժօրթ Կաղընդվարի խենգՄիքէ,

Գըզ տէյիլ քի գազ վէրէն եօգ հիչսիզէ:

Հաֆիֆ Գառլօ, Պաթիսթ օլան սայկըսըզ,

Ծըմըն օլուր էլ այթընտան սայըսըզ,

Ուման Բիէռ ա՛խ պաղըրմասէվտալը, Ձիչի տէյիլ զանըն կիպի ճիւնհալը:

Սէնտէ սագըն տէնկսիլ Պաթիսթ ալէմտէն,

Գամպուռունը կէշիրիւրէր գալէմ-տէն:

Մարտիկէնցիօ, թօգաթ ետրսին, կութ մօրնինկ, էսա պարխանէէն պախշի, տէվո՛ւնց, տի առնինք:

— Վիզավինիզտէն մէմնուն օլտու-նո՛ղմու միւսիւրէր վէ մատմագէլլէր:

— Մէրսի, միւսիւր Պաթիսթ մէրսի, ֆագաթ արմօնիկսիզ օյնաեամաեղ:

— Բէք ալէա, չիմաի օնուտա սը-րաեա գօրըմ, Մանուկ աղպարը գար-շըքիւրէրին էվինէ եօլլաեղ պէօրիւկիւ արմօնիկ կէթիրթիրթիրիւ մամա, մատ-մագէլ էօթէնի հիմմէթ իտէր իսէ չալ-մաղա:

— Սանտուլթ, սիզլէր արմօնիկի կէ-թիրտին, չալմաք իչիւն տիւչիւնմէյին, էլիմտէն կէտիրդի գատար մէմնուն է-տէրիմ:

— Էնֆինըման մէնսի,

— Ծօ Մանուկ, եօգարը կէլ:

— Ինչ է աղէ:

— Հայտէ գարշըքիւրէրին էվինէ կիթ պէնտէն սէլամ սէօլլէ, պու ազչամ ուֆաք եօլլու պիր էյլէնէէրի վար, պիրազ արմօնիկիւրինի վէրսինէր էյէր արզու իտէրէր իսէ, պուեուրսունլար,

— Բէք աղէկ:

— Հա՛ էյի հաթըրմա կէլտի, կէլիր իքէն աշաղտան մատմագէլլիւ քիւրքիւ-նիւ պէրապէր կէթիր,

(Տէվաֆ)

ԺՈՂՈՎՐԴԱՅԻՆ ԱՌՈՂՁԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ

Է:

Ձիւկէ շինուած անօթներն

Առտնին գործածութեանց մէջ զին-կէ անօթներու մէջ ջուր և կամ ուրիշ սննդական նիւթեր դնելը վտանգա-ւոր է և շատ պարագայներու մէջ մա-հաբեր: Որչա՛փ անգամներ ընտանեկան յարկաց մէջ զոհեր կունենանք չնչին պատճառներով և արդեօք քանի՛ զօ-հեր տուած է մարդկութիւնն մինչեւ ցարդ պղնձէ և զէնկէ անօթներ գոր-ծածելուն համար:

Բազմամարդ քաղաքաց, մանաւանդ մայրաքաղաքաց մէջ, այս մետաղն ա-մենէն աւելի կը գործածուի, տարբեր ձեւոց ներքեւ, մեր սափորներն, դոյ-երն, կուժերն, դաշտերն, ջրոյ ընդու-

նարաններն, և ուրիշ անօթներ որոց գոյութիւնն այնքան անհրաժեշտ է մեր տուններուն մէջ, այսամէնն զէնկէ շինուած են:

Առողջապահութեան պարտաւո-րութիւնն է արգելել այս տեսակ մե-տաղէ շինուած անօթներու գործա-ծութիւնն՝ յայտնելով իւր ահաւոր ժան-դին պատճառած աղետներն:

Ձուլիցերիոյ. կեդրոնական Աւստ-րիոյ մէջ, գրեթէ ամէն ուրեք սկսած են գործածել ջուր պահելու համար փայտէ կամ երկաթէ անօթներ, հա-րաւարին Եւրոպիոյ մէջ մետաղին յա-ջորդած է կաւն, ուսկից կը պատրաս-տուին այսօր ընտիր անօթներ որոցմէ միշտ երկիւղ բնաւ ունենալու չենք:

Ձէնկը օգին և ջուրին աղդեցու-թեամբ կը ժանգոտի, այսինքն բա-պօնաբէ քէնի խաւով մը կը ծածկուի, որ թունաւոր է և շատ վտանգներ կը յարուցանէ մեր գործարանային կե-նաց մէջ:

Ձէնկի ժանգէն թունաւորեալներն ստամոքսային նեղութիւններ կունե-նան, փսխելու ցանկութիւն մը կունե-նան, թանջքի կ'ենթարկուին և աղեաց ցաւերով կը տառապին:

Ձէնկի գործածութիւնն մեծ է ար-ուեստին ճարտարութեան մէջ, Բաւա-կան է որ այս մետաղէն չը շինենք այնպիսի առարկայներ որոց մէջ պի-տի դնենք մեր սնունդներն, լինին ու-քա հեղուկ կամ հաստատուն:

Հեռագրական թելերն զէնկի խա-ւով մը կը պատեն ժանգէ ազատ պահելու համար: Իրմէ կազմուած զանազան տեսակ աղերն, ո՛չ միայն ի բժշկութեան կը գործածուին ջրային նեղութեանց, ծաղկախտի և այլ հի-ւանդութեանց դէմ, այլ և ճարտա-րութեան մէջ կը մտնեն և իրենց օգ-տակաւ աջակցութիւնն կը նուիրեն նկարչութեան իբր ներկ, կոյողիներու աղտեղութիւններն ու գարշահոտ մըթ-նոլորտն կը մաքրեն, և այլն:

Եթէ երբէք ստիպուած ենք միշտ զէնկէ անօթներ գործածել, պէտք է որ խոհեմ լինինք և զգուշանանք նմա-նօրինակ անօթներու մէջ դնելէ սը-ննդական նիւթեր՝ մանաւանդ ջուր ե-թէ մեր տան մէջ ջրոյ աղբիւր չկայ և միշտ ստիպուած ենք մօտակայ աղ-բերակէն կամ հեռաւոր տեղէ մը մեր տանըն մէջ ջուր բերել տալու:

Մ. Գ. ՄՕՁԵԱՆ

ԻԼԱՆԱԹ

Սէնէի սապրդ միսիլու ինճէ սազ թագըմը՝ բէնճէնպիհ, հումաա. վէ հումաա էրթէսի կիւնէրի սաաթ 10 պուլուգտան կէճէնին սաաթ 5ինէ գատար Գալաթաա Վօյվօտա գար-շըսընտա մէշհօր Արթին աղանըն լօ-գանթասընտա իհրաի ահէնկ իտէճէկի կիպի, Բանկալթիտէ համմամըն գար-շըսընտա Մ. Տիմ թրաքինին կաղինօ-սընտա կիւնտիւզ սաաթ 9տան կիճէ-նին սաաթ պէշինէ գատար իհրաի ահէնկ իտէճէք տիր:

Գալաթաա Արթին աղանըն լօ-գանթասընտա ֆիւրուլթ օլընանթա-ամլարըն նէֆասէթի վէ մէշրուպաթըն էյլիկի մաալիւմ օլուպ. թէշրիֆէ բաղ-պէթ պուլուրաճագ զէվաթըն ֆիլաթ-ճա աալի պունտան պէօլլէ մէմնուն իտիմէլէրինէ սայ օլընաճաղի իլան օ-լունըր:

ՌՈՒԲԷՆ ՄԵԼՔՈՆԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ-

Ո Ս Կ Ե Ր Ի Զ-Ժ Ա Մ Ա Գ Ո Ր Ծ

Բերա, հրապարակ թիւնէլէ Թի- 519

Վաճառումն և նորոգութիւնը ոս-կերչական նիւթոց և ժամացոյցի շըղ-թայի և այլն:

Ռուբէն Մելքոնեան և ընկ. պատիւ ու-նին ծանուցանել արգոյ հասարակութեան, թէ ի Բերա թիւնէլի հրապարակին վրայ Ոսկերիչ-Ժամացործի վաճառատուն մը բա-ցած է ուր ամեն տեսակ ոսկերչական նիւ-թեր ժամացոյցներ շղթայներ և այլն կը վաճառուին և կ'որոգուին դիւ ամատչելի պայմաններով և աժառ գնով:

Ռուսի կը յորդ սրենք աղիւ յաճախորդ-ներն որ անգամ մ'այցելեն յիշեալ վաճա-ռատունն, ապահով ըլլալով որ ամեն տեսակ դիւրութիւն և խնամք պիտի գտնեն իոյն վաճառատան մէջ:

ԱՐՏՕՆԱՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԱՆՏՕՆ ՍԱՔԱԵԱՆ

ԽՄԲԱԳԻՐ Մ. ԳԱՓԱՄԱՃԵՆ

ՏՊԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Ն Շ Ա Ն Պ Է Ր Պ Է Ռ Ե Ա Ն

(ՀԱՍՏԳԻԹ)

ՀԱՆՐԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ՆՈՐԹ ԳՐԻԹԻՇ ԲԻՐԹԻՆԻ
ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

Մեր յաճախորդներու փափաքանաց համաձայն, մեր այս տարուան քաուչուէ մուճակներն, որք իրենց վերայ իբրեւ նշան կշիռ մը կը կրեն խիստ ճաշակաւոր, նուրբ և հաստատուն շինուած են հասարակական:

Պօլսոյ հրապարակին վրայ երկարատեւէ ի վեր ճանչցուած է թէ մեր քաուչուէ մուճակները կը գերազանցեն քսան տարիէ ի վեր գործածուած բոլոր մուճակները:

Մեր այս մուճակներու ներքին կողմը կշիռի մը և արտաքին կողմն ալ առիւծի մը պատկերը դրոշմուած է իբրեւ նշան: Կը վաճառուին ի Պօլսոյ Սուլթան Համամ աղբիւրի մօտ Սեպուհ աղա Տէմիրճեանի թիւ 47 և 49 խանութն և բոլոր քաուչուէ մուճակ վաճառողներու քով: Կեդրոնատեղին է ի Պօլսոյ Պահճէ Գարու, Գօճաման Օղլու խան, Ճօրճի Կիւրուլի թիւ 4 մթերանոցը:

— 96 —

— Զիս կը վախցունես, եղբայր. եթէ ալ զիս չը սիրէ:

— Ինչպէ՞ս, քեզ ալ չը սիրէ: Միթէ այդ վախկոտ ու ամէկոտ աղջիկը ըսած էր որ կը սիրէ զքեզ:

— Ո՛հ, ոչ... բայց երբեմն՝ առանց բառ մը իսկ արտասանած ըլլալու՝ սիրահարք կրնան իրար հասկընալ...: Ա՛հ, եթէ խաբուած լինիմ, շատ դժբախտ պիտի ըլլամ:

— Լա՛հ, խենթ դուն ալ. տակաւին քսան երկու տարեկան չի կաս. այդ տարիքի մէջ, սէրը անմիտները միայն դժբախտ կընէ. և դուն անմիտ չես:

— Բայց ե՞րբ պիտի երթաս տեսնելու Պ. Բանդալոնը:

— Զիս քիչ մը հանգիստ թող. քանի մը օրէն կերթամ:

— Վա՛ղը, սիրելի եղբայրս, վա՛ղը, կաղաչեմ, կը պաղատիմ քեզ:

— Աստուած իմ, որչա՛փ աճապարոտ ես:

— Դուն կըսէիր ինձ թէ՝ երբոր գործ մը կրնայ երջանիկ ընել մեզ, երբէք պէտք չէ որ հետեւեալ օրուան ձգուի:

— Ճշմարիտ է. Տէգոթիէն, որուն երգերն իրենց արժանիքն ունին, կըսէ. Այսօր մեզ կը վերաբերի, բայց վաղը և ոչ մէկուն է:

ՖՕՐԹՈՒՆԱՆ

ԱՆՕՆԻՄ ՈՒՄՈՒՄԻ ՍԻԿՈՒԹԱ

ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍՈՐ

1686 րէ Պերլէնրէ Բէէնիս օլանմուշ րոյր. 1845 րէ Տէմիրճեանի Բէէնիս օլանմուշ րոյր. 1,875,000 Ֆրանկ

ԻՀԹԻԵԱԹ ԱԳՃԷՍԻ 1,337,500

ՏԻԻՍԵԼՏՈՐՓԷՐ

ՏԵՆԵԶ, ՆԷՂՐ ՎԵ ԳԱՐԱ

ՈՒՄՈՒՄԻ ՍԻԿՈՒԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍՈՐ

1845 րէ Տէմիրճեանի Բէէնիս օլանմուշ րոյր. 3,750,000 Ֆրանկ

ԻՀԹԻԵԱԹ ԱԳՃԷՍԻ 3,099,367. 15 Ֆր

Տէրութեան թիւադրոշմա պիւլիշիշ օ.տն իշպու սիկուրթա գումը անկալարը. քէֆալէթի միւլիշ գապիլէ իլէ հէր նէվի էմթաա վէ ագչէ կրուբօլարը, տէնիլ, նէհր վէ գաա նագլիւթը թէհլիքլէրինէ գարշը զայնիլէ ֆաեիտէպալա շէրանիթ իլէ սիկուրթա խէրլէր:

ՀԱՆՁԷԱԹԻՇԷ

ԵԱՆՂԸՆԱ ԳԱՐՇԸ ՍԻԿՈՒԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍՈՐ

1874 րէ Համադրիս Բէէնիս օլանմուշ րոյր.

ՍԵՐՄԱՆԷ 3,750,000 Ֆրանկ

ԻՀԹԻԵԱԹ ԱԳՃԷՍԻ 600,000

Իշպու սիկուրթա գումը անկալարը, հէր նէվի էմլաք վէ Լշեանը, անպար վէ մաղաա զա աէրուշլէրինաէքի էմթաաեը, էն զինատէ ֆաեիտէպալա շարթլար իլէ սիկուրթա խէրլէ: Թափիլի մալիւմաթ ալմադ իսթէնէնլէր, պալէատէ զիքր օլունան իւշ գում. բանեալարը ումու մի մասլահաթ կիւղարը պուլունան իսթանպուլտա Պահչի-Գարու. սունտա Բաիմ բաշա խանընտա նիւմէր 13 վէ 14 տէ ՏԻՐԱՆ Ս. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ ԷՓԷՆ. տիեէ միւրաճաաթ իթմէկէ տալէթ օլունուր:

— 93 —

— Ա՛հ, պարոն, ձեր քոյրն որքան սիրուն, որքան շնորհալից աղջիկ մըն է. քիչ մը առաջ հետս խօսելու պատիւն ըրաւ ինձ. ուրիշ օրիորդաց պէս յաւակնոտ և սնամիտ չէ. համեստութիւնը կը փայլի կարծես իր շիկնոտ այտերուն վրայ: Երբոր եղբորս հետ ուղեւորութենէ վերադառնաք, գայու ձեզ տեսնելու թոյլտուութիւն պիտի ընէք ինձ, այնպէս չէ՞, պարոն:

— Այո՛, անշուշտ:

— Կը տեսնե՞ս, Աստուֆ, եղբայրս քրոջ սիրահարեր է. լուցկիի մը պէս կրակ կառնէ այդ ստահակը:

— Է՛հ լաւ, եթէ էլ վիճան միշտ սիրելու ըլլայ, ո՞վ գիտէ...:

— Ո՛հ, այո՛, պարոն, քոյրերնիդ ինձ պահեցէք, կաղաչեմ. ուրիշի հետ մի ամուսնացնէք զայն:

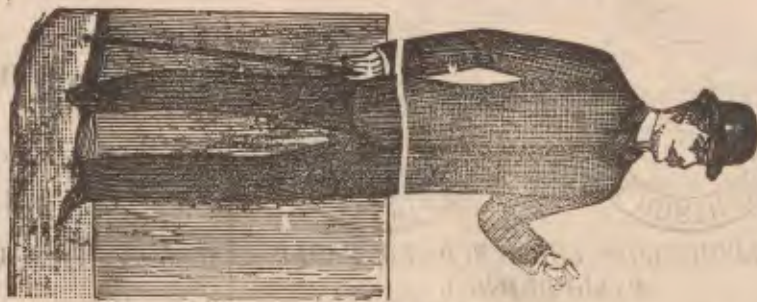
— Անհոգ եղիւր, տղաս, էլ վիճա տակաւին այնչափ պզտիկ է որ զինքն այսչափ կանուխէն ամուսնացնել միտքէս անգամ չանցնիր:

— Ֆրէտէրիք, երկարատեւ ուղեւորութիւն չպիտի ընենք. այնպէս չէ՞:

— Զիս հանդարտ թո՛ղ, ստահակ տղայ. գրաւ կը գնեմ որ պիտի սիրահարիս մէն մի

ՄԱՅԻՐ ԳՈՒՄԲԱՆԱՍԿԱՆՆԵՐ

ԴԱՄԱՆՈՒՄ ՈՒՍԱԿ

ՊԵՏԻՆՈՒ ՔՈՒՆԵԼ ԳԱՆՈՒՄ
ՍՏԱՄԳՈՒԼ ԳԵՂՈՒՄԻ ԿՈՆՏՐԱԿՏ

Պէտքեր առաւելու, գարշելու, տէրիքաւորութեամբ, գրգռութեամբ, չօնուգալով, ինչպէս հազար վէշ ըստըտըտեալ հնկայի լուսաւար, փանելալով, չհմարտնչելով, հետեւեալ վէշ գարշելու վէշ գարշելու մէջ:

Հէր օն պէշ կրնայ, մէջքով մտաւորաբար մտաւորաբար վերաւորաւ խոնկէք տիր:

Սաքաւան մալեւորին քեաքեքի մէջ մտնելու վէշ տայանագրութեամբ տիրաւորութեամբ:

Մայնր գործարարները գաթիկի տայանագրութեամբ վէշ վէշ ՎԵՆ ՄԱՍ, ՍԱՔԱՎԱՐ տան իրարից պարտաւորեալ զարգացման պիտի գիտնենք մաղաքաւորութեամբ ինչպէս խոնկէք խոնկէք վերաւորութեամբ կէտիկէք տիր:

Շիւտի
ԻՍԿԵՆՏԵՐՈՒՄԻ ՎԵՐ ԳԱՆՈՒՄԻ

Հայտնելու պատշաճ ՄԱՅԻՐ ԳՈՒՄԲԱՆԱՍԿԱՆՆԵՐ

ՆԱԽԱՐԱՐԱՆԱԿԱՆ ՄԱՅԻՐ ԳՈՒՄԲԱՆԱՍԿԱՆՆԵՐ

ԿԱՌԱՐԱՆԱԿԱՆ ՎԵՐԱՐԱՆԱԿԱՆ ՄԱՅԻՐ ԳՈՒՄԲԱՆԱՍԿԱՆՆԵՐ

Երկրորդ, ՊՈՂԱՍ, ԵՒ ԶԱՆԱՅԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐԱՆԱԿԱՆ

Ղալաթա Մահմուտայի փողոց, թիւ 48

Սուրբ Գրիգոր Նիսիւցի փողոց, թիւ 36

ՊՈՂԱՍ

ՀԱՅ ԹԵԼԱՎԱՆԱՍԿԱՆՆԵՐ

ՊԱՆՈՒՄ ԳՈՒՄԲԱՆԱՍԿԱՆՆԵՐ

ՃԵՂԱԼ ՊԵՏԻՆՈՒ ՔՈՒՆԵԼ ԳԱՆՈՒՄ

Յիշատակ փառաւորութեամբ մէջ կը գտնուին
ամեն տեսակ խիստ ընտիր և լաւագործ թէպէտ
որ յատկապէս բերել տրուած են Շրջապատում:

Նէ, ճախայէ, և Հայտնայէ:

Այս փառաւորութեամբ որ հաստատուել է մի
քանի տարիէ հետեւ, իւր ուղղութեամբ,
պատուաւորութեամբ և անխաղաղութեամբ
ճառարութեամբ միմեանս և հանրային կը
վայելէ աստ և թէ ի պատու և ուժ ի խիստ
պատմ յանապատեանս,
վաճառականք կը լինին մեծաքանակ և
վէ փոքրաքանակ պիտեմը չափաւոր են:

երկրի մէջ ուր կանգ առնունք:

— Ոչ, ոչ, պարոն Բանդալոն, ձեր քրոջմէն
զատ ուրիշ մէկը չպիտի սիրեմ երբեք: Ո՛հ,
բոլոր պիտի խաղացուի, երթամ ձեր քրոջ հետ
բոլոր մը դառնամ: Խենդի պէս բան մը ե-
ղայ, ինձ պահեցէք զինք:

— Գնա բոլորադ խաղա . . .

Պարահանդէսը մինչեւ ժամը չորս տեւեց,
այն ժամանակ ներկայք առաւօտեան ընթրիք
մը ընելու հրաւիրուեցան:

Ատոլֆ իր կնոջ հետ խօսելու առիթներ
փնտռեց. բայց Սէզառին խոյս տուաւ անկէ և
անոր խօսքերն անպատասխանի թողուց:

— Բանդ. գէշ է, Բանդալոն ըսաւ Ֆրէտէ-
րիք. առած կնիկդ գեղեցիկ է. քաջ բացէ ի
բաց ըսեմքեղ թէ երջանկութիւնդ նախանձելի
հանգամանք մը չունի:

Դ

ՏԱՄՆ ԵՒ ՎԵՑ ԱՄԻՍ ԹԵՏՈՑ

Տասնեւվեց ամիս անցաւ այն հարսանեաց
հանդէսէն յետոյ, որոյ նկարագիրը գրինք մեր
ընթերցողաց առջեւ:

Ֆրէտէրիք Տիւվասէլ իր եղբորը հետ Անգ-
լիա, Իտալիա և Գերմանիա ուղեւորութիւններ
կատարեց, Երբոր Բարիզ վերադարձան, Կիւս-
դավ այնքան տղայամիտ և այնքան անփորձ
չէր որքան իր մեկնումէն առաջ. թէեւ օտար
երկրաց մէջ տարփային արկածներ ունեցած էր,
չէր մոռցած սակայն իր գեղանի էլլիինան, ու-
րուն սիրահարած էր Բանդալոնի հարսանեաց
գիշերը:

Ուստի Բարիզ հասնելէն յետոյ ըսաւ իր եղ-
բոր.

— Ատոլֆ բարեկամդ տեսնելու պիտի եր-
թա՞ս, եղբայր. իր քրոջը հետ ամուսնութեա-
նըս արտօնութիւնը պիտի խնդրե՞ս իրմէ:

— Այո՛, քիչ մը սպասէ սակայն:

— Էլլիինայի առողջական վիճակին վրայ տե-
ղեկութիւններ պիտի առնո՞ւս: Ո՛հ, արդեօք
որչափ մեծցած է հիմակ:

— Թերեւս. կը փափաքի՞ս որ աւելի մեծ-
ցած ըլլայ:

— Ո՛հ, ոչ, եղբայր. կուզեմ որ տասն և
վեց ամիս առաջ ինչպէս որ թողուցի այնպէս
դառնամ:

— Ես ալ կը փափաքիմ որ ամենեւին փոխ-
ուած չըլլայ. բայց տասնեւվեց ամսոյ մէջ որ-
քան բաներ կը պատահին: